

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/44258 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 26 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 december 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appelland om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 21 augustus 2006 heeft de minister het daartegen door appelland gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd, is uitsluitend een herhaling van in beroep naar voren gebrachte standpunten, waarop de rechtbank heeft beslist. Derhalve is geen sprake van een grief in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

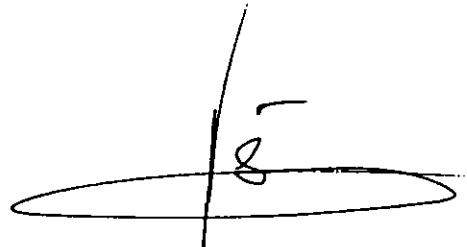
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 juni 2007

91-553.

Verzonden: **1 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

H

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 06/44258
V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken

inzake

eiser,
gemachtigde mr. K. Wijnmalen, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister van Justitie, voorheen de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder.

I. Procesverloop

Bij besluit van 15 december 2005 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel 'medische behandeling', afgewezen.

Eiser heeft tegen dit besluit bezwaar gemaakt.

Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 21 augustus 2006 ongegrond verklaard.

Dit besluit is genomen door de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en die bevoegdheid is per 14 december 2006 overgegaan naar de Minister van Justitie.

Tegen het besluit van 21 augustus 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank.

Het beroep is op 1 februari 2007 behandeld ter zitting. Eiser is daar niet in persoon verschenen, maar vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde mr. J.H.M. Post.

II. Overwegingen

1. Op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), in samenhang met artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) wordt de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd, tenzij de vreemdeling behoort tot een bij artikel 17 van

de Vw of artikel 3.71, tweede lid, van het Vb aangewezen categorie vreemdelingen die van dit vereiste zijn vrijgesteld. Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 wordt niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, indien het betreft de vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

Ingevolge artikel 17 van de Vw juncto artikel 3.71, vierde lid, van het Vb wordt de aanvraag evenmin afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv wanneer het stellen van het mvv vereiste naar het oordeel van verweerder zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de hardheidsclausule).

2. Eiser, geboren op _____ en van de Kameroense nationaliteit, heeft op 22 december 2000 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 13 juni 2001 afgewezen. Eiser heeft tegen deze afwijzing rechtsmiddelen aangewend, maar dit besluit is ook in hoger beroep in stand gebleven. Eiser heeft op 24 mei 2004 onderhavige aanvraag ingediend.

3. Verweerder heeft deze aanvraag afgewezen, omdat eiser niet beschikt over een mvv en niet valt onder één van de categorieën vrijgestelde vreemdelingen zoals genoemd in artikel 17 van de Vw 2000 dan wel artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000.

Verweerder stelt zich, gelet op de adviezen van het Bureau Medische advisering (BMA) van 26 augustus 2005 en 31 mei 2006, op het standpunt dat eiser in staat moet worden geacht te reizen naar zijn land van herkomst (Kameroen) en daar de behandeling van een mvv-aanvraag af te wachten.

Daarnaast meent verweerder dat het stellen van het mvv vereiste niet leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard, omdat het BMA in haar advies van 31 mei 2006 heeft gemeld dat niet verwacht kan worden dat het staken van de behandeling zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn.

4. Eiser voert aan dat hij hiv-geïnfecteerd is en hiervoor onder behandeling staat. Controles maken onderdeel uit van deze behandeling en daarvan is afhankelijk wanneer medicatie zal worden toegediend. In Kameroen is onvoldoende garantie op medicatie. Bij het achterwege blijven van behandeling kan een medische noodsituatie niet worden uitgesloten. Uit het rapport van het BMA blijkt volgens eiser niet dat hij in staat is de mvv-aanvraag in zijn land van herkomst af te wachten.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. De rechtbank stelt vast dat eiser niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. De rechtbank is voorts van oordeel dat niet gebleken is dat eiser behoort tot één van de in artikel 17 van de Vw 2000 of artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 bedoelde categorieën van personen die voor vrijstelling van het mvv vereiste in aanmerking komen.

7. Ten aanzien van eisers beroep op de vrijstellingsgrond, zoals genoemd in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, overweegt de rechtbank dat niet gebleken is dat eiser niet naar Kameroen kan reizen en aldaar de behandeling van de door hem in te dienen mvv-aanvraag kan afwachten. Uit het advies van het BMA van 31 mei 2006 blijkt dat eiser in staat is te reizen met gangbare vervoermiddelen en dat er geen aanwijzingen zijn dat enige voorziening voor, tijdens of direct na de reis, in verband met de hiv-besmetting, noodzakelijk

is. Daarnaast heeft de behandelend internist van eiser, dr. D.P.F. van Houte, in zijn brief van 11 mei 2006 aangegeven dat hij niet verwacht dat de behandeling van de hiv-infectie binnen drie maanden zal worden gestart.

Gelet op voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht heeft gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, onder, c van de Vw 2000.

8. De rechtbank ziet zich vervolgens gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten om eiser niet vrij te stellen van het mvv-vereiste op grond van de zogenoemde hardheidsclausule. In dit verband overweegt de rechtbank het volgende.

9. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft geoordeeld in de uitspraak van 26 juni 2003, 200301886/1 (JV 2003, 357) blijkt uit de wetsgeschiedenis dat de in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 neergelegde bevoegdheid bedoeld is als discretionair van aard en beperkt van omvang. Gevallen, waaromtrent is voorzien dat het mvv-vereiste niet zal worden tegengeworpen, zijn bij en krachtens artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 van dat vereiste uitgesloten, zodat toepassing van de hardheidsclausule beperkt kan blijven tot zeer uitzonderlijke gevallen die door wet- en regelgever niet zijn voorzien.

10. Uit paragraaf B8/3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 blijkt dat ingevolge artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 vrijstelling kan worden verleend van het mvv-vereiste indien de terugkeer van de vreemdeling in verband met een medische noodsituatie zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

11. Blijkens voormeld BMA-advies van 31 mei 2006 zijn er geen aanknopingspunten voor het oordeel dat in de situatie van eiser het uitblijven van de behandeling voor de hiv-infectie zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn, nu er nog niet met deze behandeling is gestart en de verwachting van de behandelend internist (D.P.F. van Houte) was dat de behandeling voor de hiv-infectie ook niet binnen drie maanden zou worden gestart.

De rechtbank is met verweerder van oordeel dat in dit geval eerst van behandeling kan worden gesproken, wanneer is gestart met medicamenten. De controles alleen, ter beoordeling of medicamenten reeds noodzakelijk zijn, beschouwt de rechtbank niet als behandeling. Eiser heeft verder niet aangetoond dat bedoelde controles niet in Kameroen kunnen worden verricht. Naar het oordeel van de rechtbank slaagt een beroep op de hardheidsclausule op grond van voorgaande dan ook niet.

12. Ter zitting heeft gemachtigde van eiser aangegeven dat te verwachten is dat het aantal CD4-cellen van eiser binnen drie maanden onder een bepaalde grens zal zakken en dat gestart zal moeten worden met medicatie. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft hij een brief overgelegd van J.L. Nouwen, internist-infectioloog, verbonden aan het Erasmus Universitair Medisch Centrum te Rotterdam, van 31 januari 2007. Gemachtigde van verweerder heeft ter zitting meegedeeld geen bezwaar te hebben tegen het toevoegen van deze brief aan de processtukken. Mitsdien ziet de rechtbank geen beletsel voor kennisname van de inhoud van voormelde brief.

13. De rechtbank is echter van oordeel dat zij met deze brief, vanwege het feit dat de rechterlijke toetsing het karakter heeft van een ex tunc-toetsing, geen rekening kan houden bij de beoordeling van het bestreden besluit. De rechtbank leidt uit deze brief namelijk af dat Nouwen daarin een uitspraak doet over eisers gezondheidstoestand op 31 januari 2007 en dat

deze niet ziet op zijn toestand ten tijde van het bestreden besluit.

14. Overigens maakt de rechtbank uit voormelde brief van Nouwen geenszins op dat eiser binnen korte termijn, in ieder geval binnen drie maanden, zal moeten starten met medicatie. De rechtbank leidt uit die brief slechts af dat eiser over drie maanden weer een afspraak heeft, dat dan weer een controle van zijn aantal CD4-cellen zal plaatsvinden en dat op dat moment, als het celaantal verder is gedaald, de noodzaak tot het starten met medicatie zal worden besproken.

15. Gelet op voorgaande verklaart de rechtbank het beroep ongegrond. Hierin ziet de rechtbank geen aanleiding om verweerder te veroordelen in de proceskosten van eiser.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep ongegrond.

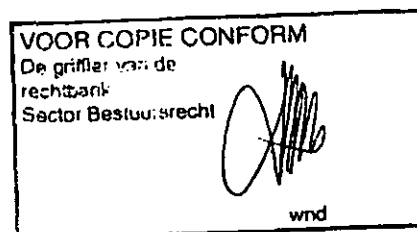
Aldus gedaan en in het openbaar uitgesproken op **26 FEB 2007**
door mr. C. van Boven-Hartogh, in tegenwoordigheid van mr. H.D. Sebel, griffier.

De griffier is buiten staat
te ondertekenen



Tegen deze uitspraak kan een belanghebbende hoger beroep instellen.
Het instellen van het hoger beroep geschiedt door het indienen van een beroepschrift bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage, binnen vier weken na de dag van verzending van deze uitspraak.

Afschrift verzonden op: **26 FEB 2007**



In agenda;

23 maart '07

Rechtbank te 's-Gravenhage

zittinghoudende te Middelburg
Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 5015, 4330 KA Middelburg

✓ AANTEKENEN
[] PER FAX ((078) 614 94 30)De heer mr. K. Wijnmalen
Groenmarkt 10
3311 BE Dordrecht

Bezoekadres

Kousteensedijk 2

4331 JE Middelburg

Telefoon (0118) 677 000

Fax (0118) 677 575

Bankrekening: 19.23.03.368

3S RRRB 0951299

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk

Uw kenmerk
Bijlage(n)
OnderwerpBeroepszaken (12)
dhr H. Leyting
(0118) 677 542
(0118) 677 575
26 februari 2007
procedurenummer 06 / 44258 BEPTDN BOV BZ SEB
casusnummerBij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.het beroep val...
justitienummer
CRV-nummer:

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

griffier



XW003

MAY & WIJNMALEN

advocaten en procureurs

Groenmarkt 10
3311 BE Dordrecht
Telefoon 078-6140074
Telefax 078-6149430

Mr K.H. May

Mr K. Wijnmalen

RAAD VAN STATE	
1718	INGEKOMEN
B	23 MRT 2007
ZAAKNR. 200702090/11102	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

tevens per telefax : 070-365 13 80

Dordrecht, 23 maart 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT

naam appellant :

uitspraak datum : 26 februari 2007
Rechtbank
's-Gravenhage
nevenzittingsplaats : Middelburg
Awb nr : 06 / 44258

datum beschikking : 21 augustus 2007

Appellant voornoemd, te dezer zake uitdrukkelijk woonplaats kiezende te (3311 BE) Dordrecht, aan de Groenmarkt 10, ten kantore van May en Wijnmalen advocaten, van welk kantoor Mr. K. Wijnmalen ten deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is dit hoger beroepschrift te ondertekenen en in te dienen

Tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
te 's-Gravenhage

Appellant komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage nevenzittingplaats zoals hiervoor vermeld, in welke zaak de Rechtbank voornoemd zijn beroep tegen de voorvermelde beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie ongegrond heeft verklaard.

MAY & WIJNMALEN

advocaten en procureurs

Een kopie van de uitspraak van de Rechtbank, van de bestreden beschikking van het beroepschrift zoals hiervoor vermeld wordt hierbij overgelegd.

Grief I

Ten onrechte heeft de Rechtbank voornoemd in haar uitspraak (onder punt 1.1, pagina 3) overwogen "De rechtbank is met verweerder van oordeel dat in dit geval eerst van behandeling kan worden gesproken, wanneer gestart is met medicamenten. De controles alleen, ter beoordeling of reeds medicamenten noodzakelijk zijn beschouwt de rechtbank niet als een behandeling."

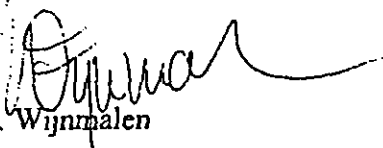
Toelichting

Appellant is van mening dat onder behandeling niet alleen dient te worden verstaan het voorschrijven en toedienen van medicamenten. Naar de opvatting van appellant is ook de frequente controle die hij ondergaat, op grond waarvan het juiste moment zal worden vastgesteld wanneer hij medicijnen toegediend zal krijgen eveneens een vorm van behandeling.

Met Conclusie:

Appellant concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage zoals hiervoor vermeld in welke zaak de Rechtbank voornoemd zijn beroep tegen de beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie zoals hiervoor vermeld ongegrond heeft verklaard en voorts tot gegrondverklaring van het door appellant ingestelde beroep tegen het voorvermelde besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

't welk doende enz.,



K. Wijnmalen

overgelegde stukken: 2

- a. uitspraak
- b. beschikking